

Уз
1984

6

Жамолиддин Муслим

НУНКА ЎРЛАЁТГАН ИЗТИРОБ

КЕЛМАСИН ҲАРГИЗ МАЛОЛ,
ҲАҚ ЙУЛДА ЧЕКМАК ИЗТИРОБ...

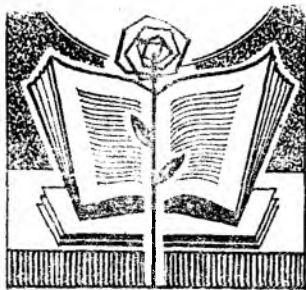
Жамолиддин Муслим

Нўққа ўрлаётган изтироб

Ш Е Ъ Р Л А Р

~~390006~~

93

3	Наман анская ЦБС Тошкент
---	--------------------------------

«Езувчи» нашрети
1992 йил.

Бобом Хусаншайх ўғиллари
Абдулбоқи руҳларига бахшида
этаман. Парвардигорим ғариқу
рахмат қилган бўлсин, Омийн...

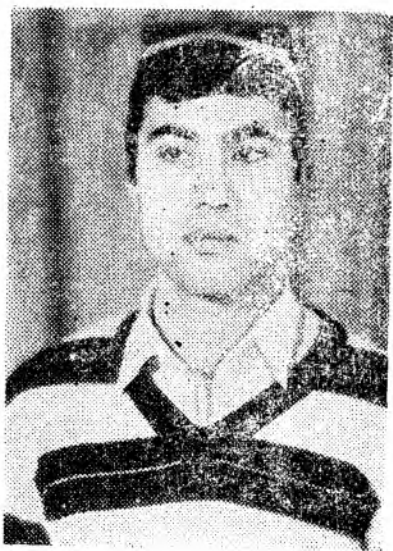
Ўш шоир Жамолиддин Муслим инсон
қайтишиг азалий мезонларига ва кўпда
эътибор берилавермайдиган инсон ва иймон,
ва охират каби тушунчаларга ўзига хос ни-
гоҳ ташлайди.

Шеърларини— дунёнинг Ўш шоир қалби-
даги безовта акс садоси сифатида қабул
қилгайсиз.

М 4702610202
362/04/—92 эълонсиз—1992

ISBN № 5—9255—0095—2

© ЖАМОЛИДИН МУСЛИМ, 1992 И.

Жамолиддин Муслим—Наманганнинг қадимий даҳаларидан бири—Сардоба даҳасининг Ностегирмон дехпорасида таваллуд топган. Уни Наманган саноат—технология олийгоҳида ўқиб юрган кезларидан биламан. Уша пайтда бир даста машқларини ўқиб чиққан эдим. Шеърларини тархи тозалиги мени қувонтирган эди.

Кейинчалик «Шарқ юлдузи», «Ёшлик», «Ёш куч», «Гулистон» мажалларида, рўзномаларда чоп этилган ихчам шеърлардан иборат туркумлари ўзбек адабиётининг бугунги авлоди сафига бошқаларга мутлақо ўхшамайдиган, тамоман ўзгача руҳдаги шоир кириб келмаётганини кўрсатди.

Жамолиддин Шеърларида ибтидо, ҳаёт ва интиҳо билан абадият ўртасидаги мантиқий боғлиқлик ҳақида баҳс юритади. Бу баҳс бир қарашда ўқувчи кўз олди-

да тугаллангандай. Бироқ, менимча, у ҳокими мутлақ —Оллоҳга етишмоқ билан ёнган мутасаввуфлар баҳсининг давомидир.

Ҷамолиддин ҳали ёш. Келажаги олдинда. У оғир меҳнатли шеърят майдонида сабот кўрсатиб, тароватли шеърлар яратиб, халққа тақдим қилади деб ишонаман.

Одилжон НОСИРОВ,

Наманган давлат дорулфунуни профессори, Ўзбекистон ёзувчилар уюшмаси аъзоси.

ОЛЛОҲГА МУНОЖОТ

Мен ўз феълимдан уйғониб
Сенга сиғинурман эй, Оллоҳ,
Ғуноҳимдан тониб ёниб
Сенга сиғинурман эй, Оллоҳ.

ШАМС.

1

Йўқдан ўзинг бор этдинг,
Дилга имон ёр эдинг.
Тоинади борлигим,
Сен ўзингсан ХОЛИҶИМ!

2

Яхши-ёмон афъолим,
Сенга аён аҳволим,
Ботил кечди хаёлим,
Хазиначи РАҲМОНИМ!

3

Тилга олмай ё субҳон,
Оздирди-ё шум шайтон,
Мағфиратга бўлдим зор,
Ўзинг кечир ё ҒАФФОР!

4

Итдек дайдиб кетдим-о,
Молга кўкрак кердим-о,
Нафс айлади оҳ асир,
Кўзимни оч ё БАСИР!

5

Неъматингга шукрим йўқ,
Лоқайдликдан кўнглим тўқ.
Виждонимни қилдим оқ,
Ризқим узма ё РАЗЗОҚ!

6

Оҳ пешонам шўр экан,
Кўнглим кўзи кўр экан.
Ҳоки пойим бости туз,
Ушбу замон ё ҚУДДУСИ

7

Теграмдадир каззоблар,
Ҳақни сўйган қассоблар.
Иўлда турар гадо-қадр,
Қадрим кўтар ё ҚОДИРИ!

8

Ўзлигимдан кечдим-о,
Ўт ловиллар ичим-о,
Қайда қолди ўзлигим?
Ё БОҚИ-Ё, ё ҚАДИМИ!

9

Иўлинигда кўн ҳажр бор,
Бу кунларда ажр бор.
Талабдаман гадодек,
Икобат қил, ё МАЛИКИ!

10

Қилдим сенга муножат,
Ўзгадан йўқ ҳеч нажот.
Барча элга сен паноҳ,
ЛА ИЛАҲА ИЛЛАЛЛОҲ!

Во дариго армон билан умрим кечди,
 Нафсим мени туғён қилди ҳаддан
 ошти,
 Жоним қуши парвоз қилса, руҳим
 қочти,
 Гофил юрган умрин елга сотар,
 дўстлар...

Аҳмад ЯССАВИЙ.

Ажаб ҳамма урён кўрдим,
 Ишқ аҳлини гирён кўрдим.
 Инсон эмас, шайтон кўрдим,
 Аввалида ҳайрон ўзим.

Мудом ўзим шод айладим,
 Ботил хәёл ёд айладим,
 Ҳар хил йўлда хўп қайнадим,
 Журм ишларда султон ўзим.

Билган ишим риё қилдим,
 Амал ичра расво бўлдим.
 Муҳаббатни сазо қилдим,
 Умид тўла вайрон ўзим.

Чун кўзларим бедор эмас,
 Кўнгил анга дилдор эмас,
 Зоди-роҳим тайёр эмас,
 Ҳақ олдида афғон ўзим.

ДУНЁ КОРИНИ НОҚИС

ШАРҲЛАҒОНИМ ХУСУСИДА

1

Султонларда вафо йўқ,
Мулозимда саҳо йўқ.
Бахил, лаим ватани,
Ажаб дунё ё ҒАНИЙ!

2

Урчиди хуб хиёнат,
Соқов бўлди садоқат.
Чунки одам боласи,
Кўкка сигмас ноласи...

3

Манфаатсиз ҳикмат йўқ,
Эл сўзида ҳикмат йўқ.
Дил баҳринда йўқ ғаввос,
Қандай кун бу ё ВАҚҒОС!

4

Қувладилар дил софни,
Қўллайдилар қаллобни.
Ҳаром—суюқ даромад,
Эс оғдиргин ё АҲАД!

5

Кўз сўзади аёли,
Ҳаёдамас хаёли.
Номусин айблаюр дор,
Осилади шармисор.

6

Тўғри бўлсанг куларлар,
Ўғри бўлсанг суярлар.
Тайёр турар фатвогар,
Бохабарсан ё АКБАР!

7

Ёд айламас гумроҳ бас,
Ўз ҳолидан огоҳмас.
Қалблар ўлик йўқ сайъи,
Тирилтиргин ё ҲАЙИИ!

8

Кимларгадир жон керак,
Кимларгадир нон керак,
Инсоф, адл мунқатеъ,
Эшитгувчи ё САМЕЪ!

9

Ота-ўғил тонишган,
Ака-ука чопишган.
Ганж-оқибат бўлди ҳор,
Ҳукминг буюк ё МУХТОР!

10

Етим ёши ёмғирдай,
Армонлари тоғ қирдай,
Эзиб қўймас изтироб,
Раҳминг келсин ё ВАҲҲОБИ!

11

Гийбатларга ўт қалаб,
Ножинс яшар халқ талаб.
Даргоҳингда ул мадуд,
Қон йиғласун ё МАВЖУДИ

12

Бугун сенга дилдорлар,
Эрта дорни тайёрлар.
Инсон топмай комил бут,
Диллар зада ё МАЪБУДИ

13

Унутилди боболар,
Юртни суйган сиймолар.
Ёлғон ичган ул мозий,
Тинмай қарғар ё ҲОДИИ!

14

Гадо қани, шоҳ қани,
Қувонч қани, шоҳ қани.
Ўтди қанча хос собит,
Ҳамдинг айтиб ё ҲАМИДИ!

15

Карим, Носир сифотинг,
Тамом қилай, абётим,
Шукрим сенга қилойин,
Ё РОББИЛ ОЛАМИНИ!

АДОЛАТ КЎЗЛАРИ КЎР БЎЛГАН ЮРТДА

Жон ширин, мол азиз кўринар кўзга,
Вафоси ётга-ю, жафоси ўзга.
Баҳор айланади заъфарон кўзга,
Адолат кўзлари кўр бўлган юртда.

Ҳақ сўзга топилмас бирор харидор,
Ҳар жойда улуғдир найрангбоз маккор,
Мунофиқ нокаслар қизитар бозор,
Адолат кўзлари кўр бўлган юртда,

Осмонни тинч қўймас фосид олимлар,
Одиллик даъвосин қилар золимлар,
Бош эгиб яшайди ориф муслимлар,
Адолат кўзлари кўр бўлган юртда.

К Е Л Д И М

Кўриб гаддор дунёни ҳайронга келдим,
Назар қилсам ҳаё йўқ майдонга келдим,

Барчада ўткинчи гам топмадим ҳамдам,
Нафс кўйида қуюндек сарсонга келдим.

Ноодиллар ҳукми ҳақдир, базми жамшиддир,
Аждаҳодек ютмоққа шай, ўпқонга келдим.

Ўзинг соҳиб нарамсан айладинг ошиқ,
Фикр айлаб сифотинг тугёнга келдим.

Ки бердинг, қўлу оёқ, шукр ,тўрт муччам соғ,
Вале аҳком адо этмай афғонга келдим.

Бу жаҳон лавҳига Муслим, ким вафо ёзди,
Уйғон-ей, гофил кўзим мулки арзонга келдим.

Б И Р К У Н

Сен султон эмассан, мен эса аълам,
Инкимиз куйдирар бир хилда алам,

Қўп нарса ёзолмас ҳаттони қалам,
Қаламлар, аламлар ёнарлар бир кун.

Элакдан ўтмоққа келганда фурсат,
Ўз тилинг юракка берганда қувват,

Инсон шаклидаги манқуртлар сифат,
Мунофиқ маҳлуқлар тонарлар бир кун.

ШОҲ МАШРАБНИНГ СЎНГГИ СЎЗЛАРИ

Ломакон розими—энг одил ҳакам,
Бутун вужудимда таскин мужассам.
Мана бошим тайёр, дорга - оссанг ҳам,
Ўткинчи работнинг жафоси бир пул.

Амал ва манликнинг этагин тутган,
Имонни, виждонни буткул унутган,
Подшоҳнинг номидан фармонлар битган,
Таъмагир қозининг Ҳатвоси бир пул.

Кўзинг оч оломон—ҳазрати Инсон,
Мен сенинг бағрингдан отилган исён.
Баски, кетаяпман, эй чоҳи армон,
Мунофиқ дўстларнинг оҳ-воҳи бир пул.

АРМОН ҲАҚИДА ИККИ ШЕЪР

1

Аввалда ким эдим ёраб...!
Ўз этим ки едим ёраб...!
Яккаш ўзингга матлабман.

Ўз тилимдан йироғ бўлдим,
Бут насибам фироқ бўлди,
Инсиз осилган Машрабман.

2

Нодонларим бош этиб,
Авлодларим тош этиб,
Ҳасрат-ла суғорилдим

Дунёсини кўнгил суймас,
Чун ўзингдан ўзга билмас ,
Ман қаён юборилдим.

БУ ЭСКИ РАБОТ

(«Мирзо Бедилни туш кўрдим» туркумидан).

Бу работ саҳнида тор ила танбур наво қилғай,
Ҳар касбкор соҳиби моуманликдан даъво қилғай,
Дунё маъносиз даъволарга бўлганида гарқ
Бир малак сур чалиб, фақому... дея нидо қилғай:

Жаҳон-ла улфат бўлма дил, ўлим деган неъмат бор,
Анинг бағрида қолмоққа, на-да хуқуқ, на ҳужжат бор.
Эҳ қанча ҳаким фозилни ҳижрат гами ўртади,
Тадорлик-сир, ваҳмидан дилларда нор—шиддат бор.

Даҳр шундай боғ, боғбон қилган мардини,
Мард кўтарган боғнинг барча дардини.
Ҳижрат этса содиқ мардлар бирма-бир,
Йиғлаб қолган кўзга суртиб гардини.

Дунё экан бир ришта
Икки учи тугилган,
Тугунларни ечолмай
Не донолар тўкилган.

Бу эски работ қулашга келди,
Нодонлар ўйнаб-қўйлашга келди.
Ўзин билмаган «мангу сарой» дер,
Доно бир кеча тунашга келди.

Тупроққа қўйилди бугун бир инсон
Башорат топмадим ҳамроҳми иймон?
Бирма-бир кузатсам кузатганларни,
Тез тупроқ ташлабон қайтмоқ бегумон.

Эй, машуқ хор этсанг уволим тайёр,
Гуноҳимдан тонсам, гувоҳим тайёр.
Бадҳолат бўлдим лек сендан тонмадим,
Ўзинг лутф-ла этгил ҳосилим тайёр.

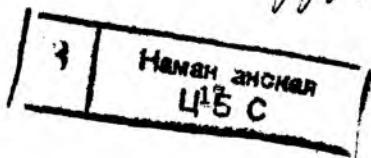

Юртдан қувилди инсоф диёнат,
Шафқатга ташна титрайди ниҳол.
Нафас ғанимат, дунё омонат,
Нафсинг ўйлама, эй ноқис ақл.

Ҳалойиққа бёқсам рангида қон йўқ,
Ўтмай қолибди бўғзидан ҳалол.
Савоб қувлаган бирорта жон йўқ,
Инсонлик бизга уволдир увол!

39886 б

Аё Муслим, мунча димоғ осмондасан,
Нафас хавфи ражо, алҳол фармондасан.
Битиб кетдиларким, илми танҳолар,
— Ё башар воқиф ул, бузуқ қўрғондасан

Ўтмоқда олтин фурсатим, ишқ йўлида афғонман ўзим,
Мақсуди олий берди-ю, бас аҳли Ёлғонман ўзим.
Ёруғ оламга келибман, сир асрордан беҳабар абгор,
Аҳли дил риштасига ки, терилмаган маржонман ўзим.

Оҳ ажални битдилар, кўз билан қош устида,
Яна огоҳ этдилар, қарию ёш устида,
Ким ҳаққа топинмас, ки анинг бош устида,
Уйноқлаган шамшир УЗИМ.

Ҳаргиз илик сурмадим ҳақнинг ирфонига,
Нафсим тўфони ўхшар Нуҳнинг тўфонига,
Лутфига ношкур қазо қилдим, кўзларим очсам.
Дил, заҳмига малҳам йўқ, журмим тўғонида.

Ярамга даври-даврон кеча-кундуз сепар туз,
Бори кўнгил майлини, «эй, йўловчи ишққа туз!»
Марги номакобидан соқий бир кун тутадир,
Сабил қолар илкингда, бўлса ҳатто шаҳри Тус.

Ҳақиқат нақорат бўлади бир кун,
Бул яшаш ҳақорат бўлади бир кун.
Тонг отди, ел эсди уйғон нобақор,
Ҳаққа хуш ҳикоят бўлади бир кун.

Қотди дилим мисли тош субҳаналлоҳ,
Савоб тўрвам келдим бўш субҳаналлоҳ.
Восилларга мени қўш субҳаналлоҳ,
Қўрганларим бўлсин туш субҳаналлоҳ.

О Г О Ҳ

Буида неки турар омонат,
Ақлга сиғмас ўйлаб қараса..
Беҳабарлар қилар маломат,
Чун йўқотган жуда кўп нарса.

Армонлари эзар халқининг,
Маломатга уғур юракни.
Сароблигин англар талқинин,
Имони йўқ калтакесакнинг!

Мол-дунёни аъмол қилар у,
Амалини қилмайди сағир.
Барчасига барҳам берар-ку,
Бир кун замин очганда бағир.

Д У Н Ё

Ағёрларга ёр дунё,
Чин ёрларга дор дунё.
Ҳасратларга ғор дунё,
Шоирларга тор дунё..

Йигитлари белбоғсиз,
Аёли-чи сўроқсиз,
Тирик етим саноқсиз,
Номуслардан ор дунё...

Амалдори зулукдир,
Сак ҳам ундан тузукдир,
Маккорлари улуғдир,
Солиқлари хор дунё...

Ҳақиқатни айтсалар,
Ҳақиқатга ташналар,
Ақли жоҳил ташланар,
Заҳри қотил мор дунё...

Манфаат деб туғилган,
Бидъатларга кумилган,
Ҳақ йўлидан тойилган,
Олимлари бор дунё.

Бўзлайман оҳ саҳнида,
Оқаман ғам наҳрида,
Даво излар дардига,
Дармонига зор дунё..

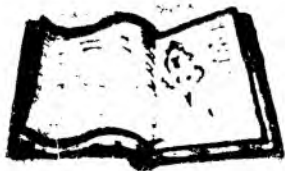
Қаро кўзлар бедор бўл,
Ишқ аҳлига ҳамкор бўл,
Қарвон яқин тайёр бўл,
Беш кун турмас чор дунё..

АДАШГАН ҚИЗ ҚУШИҒИ

Алам ёнар кўксимда
Армон ёлғиз бисотим.
Омонатли дунёда
Омонатим йўқотдим...

Ж А В О Б

—Нега ҳазил шеър ёзмайсан дўстим,
—Шеърда қаҳ-қаҳанг яшнаб турмайди?
—Шеърият—ҳаёт, ҳаёт биланми,
Ҳеч ҳазиллашиб яшаб бўлмайди.

ЎТГАН УЛУҒ КИШИЛАРНИНГ

ҲАЁТИДАН ЛАВҲАЛАР

Келиб шу сўқмоқ йўлдан
Кетавердик...
Кетавердик...
Ҳокка айланиб
Охири топдик—
Саҳрои Кабир...

Келиб шу сўқмоқ йўлдан
Кетавердик...
Ўнгга қарадик зулумот,
Сўлга қарадик зулумот
Наҳот дедик!!!
Ҳайҳот дедик!!!

Юрак—бепоён денгизимизга
Чўктирдик,
Каттакон топ—Сабрни...
Келиб шу сўқмоқ йўлдан,
Кетавердик...
Дилимизда алам,
Ҳамроҳимиз қалам,
Зиёрат қилиб ўтдик—
Ҳақиқат аталмиш.
Буюк Қабрни...

Келиб шу сўқмоқ йўлдан
Кетавердик...
Кетавердик...
Биз кўп ўйлардик.
Биз кўп билардик,
Келажак ҳақида
Тушларимизда
Кўрар эдик,
Ўрик гулидан оппоқ қабрни.

М А Н З А Р А

Булутлар ортига беркинар қуёш,
Заминга ёйилар тўзғиган ҳислар.
Осмон қийналади тўқолмай кўз ёш,
Ўзанин қўпорган бўрон увиллар

Булутлар ортига беркинар қуёш,
Ниҳоллар ҳолига йиғлайди осмон.
Чақмоқлар чақмоқда—порлаган бардош,
Қаёққа шошмоқда—«Бахтиёр инсон!»

БЕСАМАР ДАРАХТ

Эжилди...

Кесилди...

--Нима қолди дунёда ундан?—дея,
Шовуллайди бағри қон ШОТУТИ

БОШСИЗ ЧАВАНДОЗ

Ҳориган қўҳна тулпор—заминим
Қисилиб борар нафас йўллари
Мен эса устингда саросар у—
Бошсиз чавандоз!

ОНА ФАРЕДИ

Ё раб, афғонга деб олиб кетдилар,
Гул тутган қўлларга қурол тутдилар,
Айтнинг ким ютқанди, кимлар ютдилар,
Ўтлим эмас кетди жаҳоним мени.

Қайтсин деб умидвор яшардим бунда,
Ўғлоним кезганда аччиқ тутунда,
Айттарди хобимда, кундузу тунда,
Кутнинг онажоним, чун каъбам мени.

Хатларин кўтардим ҳокисор иштиқ,
Соғингдан тўларди икки қорачиқ,
Тили бўлса айтсин, бу темир сандиқ,
Жонинг бўлса чиққин, султоним мени.

«Душманлар» қийналса Ғазна томонда,
Рухларинг кезармиш қай бир маконда,
Кароматлар тўлмиш, олоқ осмонда,
Кароматинг кўрсат худойим қани.

Сўз билан ифода этолмам дардим,
Камондай букилди бу шамшод қаддим,
Сени кутар эди бир гунча бахтинг,
Чимилдиқ кўрмаган арслоним мени.

Даҳрга келганмидинг, сарсон бўлай деб,
Афғоннинг кўксига қалқон бўлай деб
Ёвузлик мулкени талқон этай деб,
Олиб кетар мени, фироқинг сени.

А Н Д И Ш А

Қондошлар қолдилар талашиб мерос,
Бир маҳкам тутди эзгулик ўйин
Бошқалардек асло солмади уввос,
Аста макон этди андиша уйин.

Бир тутам пахтадай аёли аста,
Мингирлай бошлади пинжиги кириб:
---Бешта алпомин-а, ақлигиз қайда?
---Қўявер!—деб қўйди бағридан суриб.

Миш-мишлар тезгина кетди ўт олиб,
Қисмат чертар эди фарёдли қуйин.
Ўтираверди жим носвойдан отиб,
Тарк этмай қадрдон андиша ўйин.

Жисмида қолмади заррача бардош,
Андиша тиқилди келиб бўғзига,
Тил отиб ташлади—андиша ўлди,
Қон сачради қадрнинг опшоқ юзига...

Қ А Р С А Қ

Мен бу жонли қўғирчоқ билан,
Уйнай олмадим.

Шу боис мудом...

Бўғзимдадир унинг қўллари...

УМИДВОР ДАРАХТ

1.

Четлаб утди шамоллар,
Наҳот ишовмади
Уйғонишимга?

2.

Мен энди ўсаман
Ниҳоят тоқдим
Илдизларимни.

3.

Ҳеч нарсани тиламайман фалак сендан
Тиниқ осмон
Ва эрдан ўзга.

4.

Орта қолди куз—
Кўз ёшларим япроқ каби
Тукилган кунлар.

В О Л И Д А М Г А

Ғам узра ғам, бұлдим сиза,
Мунгли боқар, кўзингиза,
Ололмадим кўнглингиз—а?!
Бу уй ичра адо бўламан.
Она сизни дуо қиламан...

Бошингизда оппоқ толалар,
Боқсам эзар беун нолалар,
Мендаймикан барча болалар?
Бу уй ичра адо бўламан,
Она сизни дуо қиламан...

Мени ўйлаб бедорсиз оҳ,
Шеър ёзма деб койирсиз гоҳ,
Қогоз қалам бўлгай гувоҳ,
Сизни ўйлаб адо бўламан,
Шеърлар ёзиб ризо қиламан...

Улуғ эгам раҳматинг бергин,
Ҳақ Мустафо шафоат қилинг,
Она фақат жаннатий бўлинг,
Бу уй ичра адо бўламан,
Она сизни дуо қиламан...

Ф А Р Д Л А Р

Ҳўкизнинг шохига урмоқлик учун,
Фалак қўласинми айтинглар нечун?!

Дунёдан ўқиниб яшайдилар,
Дунёга юқиниб яшайдилар.

Киссасида йўқ хуш амалдан шишонлар,
Соҳибдил киши боғин нечун гайҳонлар?!

Ғазаб тигин чиқарса подишоҳлар,
Ўзиоятчи бўлурлар бсғуноҳлар.

Ҳақдин ўзгадин сўровим йўқ,
Ҳақдан ўзгага сўроғим йўқ.

Нечун қаро бошга ўраб оппоқ саллалар,
Нечун қонетъ турар сометъ, турар каллалар?!

Уйғон дилим уйғонгил,
Сен ҳам хайрга тўлгонгил.

Дунё йиғиб у дунёда бўзлама,
Кел, шунинг чун, бу дунёда бўз яма.

Биродар нечта ўтди соатинг?
Қўлимдамас, ки, вақти соатдим...

ТУЙГУ—КУЗГУ

Ўлим олдидан инсонга берилган ризқ-надомат.

Зулмнинг қайроғи—мунофиқлик

Бу дунёда ҳеч ким савоб талашмас

Кўнглим ўзи—байтуллоҳ
Вужудимдан гуноҳларим
Тавобга келар...

Иймони суст юртнинг,
Куфри баракали бўлади.

Мутеъликка зулми никоҳласа,
ҚУЛЛИК тугилади.

ЭЗГУЛИКНИНГ ҲАМДАМИ

Ҳамон кирар кечалар тушга,
Болаликнинг сирли олами.
Юрак ёнар келиб жунбушга,
Мен—эзгуликнинг мангу ҳамдами.

Қалбим денгиз, сўзар элимнинг,
Гоҳ шодлиги, гоҳ дарду гами.
Бахш этарман меҳр гулимни,
Мен—эзгуликнинг мангу ҳамдами.

Кўкда учар оппоқ турналар,
Қанотида бахтим боғлами.
Дилим сиз-ла ҳар чоқ турналар,
Мен—эзгуликнинг ҳамдами.

ДАЪВАТНИНГ ИСМИ ТАВХИД

I

Яшил япроқларнинг томирларида қўрқинч ва содиқлик оқмоқда... Улар ҳар субҳидамда «МАЪБУД БИГТА, ЭЛЧИСИ БАРҲАҚ», дея эслаётган насимлардан тўйиб-тўйиб, нафас олмақдалар.

II

Бсвақт қирқилган шохчани, шамоллар тупроққа қорштирдилар.

Бағрида раҳмат уруги қолган шохча эса, «РАЗЗОҚ, рози бўлсин» дея униб чиқди

III

Беҳуда хазон бўлган барглар авфини сўраб, тунлари япроқчалар бедор шитирлаб чиқадилар...

IV

Эзгулик курида кўнарған ям-яшил қалбига ИЙМОН —етти қиррали гавҳарни тикиб, уни кечиргучи РАҲМОНГА омон топширганга офарин!

Ё РАВБИЛ ОЛАМИН!

БАХШИЛАР УЧРАШГАНДА

Иттифоқо фалакнинг гардиши билан икки бахши, ўз-лигидан, айрилган. меҳнат қилиб билакларин толдирган, ҳалол ризқин ҳам олтинин ёвларига, олдирган, боғларига от солдирган, аёллари номаҳрамни чорлаган ўз йўлини ўзи боғлаган ҳоли забун, иқболи нигун юртга келиб қолибдилар.

Умр бўйи чеккан мусофирлик заҳматлари бир бўлибди-ю, бул юртда кечган уч-тўрт кунлари бир бўлибди. Алқисса ул юртнинг мундоқ кўришиб юрт шаънига яратгандан Ҳидоят тилашибди.

ДИЛШОД БАХШИНИНГ АБЕТИ

Дилшод шод бўлсин дебон, Дилшод қўйдилар отим,
Вале шодлик кўрмадим, кўкка сачрар фарёдим,
Бадбахт шоҳдир қотили—сўйган ёлғиз бисотим,
Эгам бунга гувоҳдур, ғариб дилга ҳамроҳдур!

Неки тушса бошимга, собир бўлгум энди ман,
Неки берсанг ризқимга шокир бўлгум энди ман,
Сен ҳам шафқат қилмасанг, нелар бўлгум энди ман.
Эгам ўзи паноҳдур, жумла оламга шоҳдур!

Тийра ғам тегирмони, эзар бўлди ушбу кун.
Дилбандим хотиримни, безар бўлди ушбу кун,
Фироқида жаҳонни кезар бўлдим ушбу кун.
Алам торин чертаман, ҳар пардаси чоргоҳдур!

Азим-азим маконда ажаб турли ҳаводис,
Аёл «катта», «эр латта», кўплар юзтубан даюс,
Шайтон иши ким ошди, ҳақ сўз сўйламоқ қалтис,
Ҳар қадамда ёлғон ҳақ, ҳар қадамда гувоҳдур.

Ерда тоғлар нега жим, нега кўчмас тошлари,
Элни ғарот қилган кас ёрилмасму бошлари,
Емай қўйди эл ҳалол, ҳаром бўлди ошлари,
Ҳоли қандоқ омманинг, алхос ўзи огоҳдур!

Дунё маккор раққоса, айланади тинмайин,
Нафси бадлар тутмоқ—чун бойланади тинмайин,
Менга шундай дил бергин, дунни кўзга илмайин,
Кимки қилмас ҳукмингни муҳри унинг гумроҳдур!

Таваккалдур бу бошим, ёдинг эрур йўлдошим,
Нусрат берсанг ҳар элда, топилади қўлдошим,
Кетар чоғда эгам қил, иймонимни сафдошим,
Иймон билан кетган кас, маҳшаргоҳда подшоҳдур!

МАҲЗУН БАХШИНИНГ АБЁТИ

Дунёгамас дўстларим чоҳга тушган Маҳзунман,
Самандардек бўзлайман, оҳга тушган Маҳзунман,
Ишқ бобида алданиб, моҳга учган Маҳзунман,
Ер ларзон, само ларзон, замон бўлди дўстлар-о...!
Чашми ғирён, кўзимда уммон бўлди дўстлар-о...!

Шодлик йўқ, қайғу тавил, тирикликни нетайин,
Худосиз қавм келибон, урчидилар бетайин,
Муздоқ зулмат қаъридан бошим олиб кетайин.
Ер ларзон, само ларзон, замон бўлди дўстлар-о...!
Никоҳ бўлмай қизлари, жўвон бўлди дўстлар-о...!

Кўчалар кенгайди-ку, навқари дажжолга мос,
Шоҳ қавли феъли бўлди, шум шайтондан иқтибос,
Бул бедодликдан куйиб хослар бўлдилар вос-вос,
Ер ларзон, само ларзон, замон бўлди дўстлар о !
Савобга йўқ харидор, талқон бўлдим дўстларо-о...!

Бўйинтуриқ тақибон саркор бўлган саклари,
Халқумидан ўтар тек, ҳалол улус ҳақлари,
Адолатдан лоф урар, яна тинмай жағлари,
Ер ларзон, само ларзон, замон бўлди дўстлар о...!
Аломати қиёмат, аён бўлди дўстлар-о...!

Мунқатеъ қил, ё раббим, менга дунё базмини,
Майли чиқсин дилимдан, жон қушининг тизгини,
Васлинг чун кезарман бер, марди худо измини,
Ер ларзон, само ларзон, замон бўлди дўстлар-о...!
Ҳидоят бер бу юртга, чун ўзингсан РАҲНАМО...!

Шарҳи дил этмакка бир ҳамхонани тилайман,
Дарду дили каби, вайронани тилайман,
Васлинг сўроғлаб юрган, ҳайронани тилайман,
Ер ларзон, само ларзон, замон бўлди роббан-о...!
Ижобат қил дуойим, чун ўзингсан ҒАФФОР-О...!

ЮРАК ҲАҶИДА ИККИ ШЕЪР

1

Дарди улкан самонинг,
Дарди улкан замоннинг.
Икки дарднинг куйида,
Ўсар юрак—улкан дарахтим!
Дарди ўчмас самонинг
Дарди учмас заминнинг.
Икки дарднинг туғида,
Қолар юрак—улкан дастхатим!

2

Юрагим яхшиям бўшлиқ эмассан,
Мангу ошносисан нурли уфқнинг.
Ўртаниб ёнасан асло тинмайсан,
Дунё-мўъжизакор мўнгли қўшиқнинг
Армонлар жонини оламиз ҳали,
Орзулар бағрига тегар шаббода...
Бошимга тушса-да тоғдай жафолар,
Дард билан яшайлик фақат дунёда!

Т У Ғ И Л И Ш

Наврӯз тонглирида вулқондай ёриб,
Чиқадир куртаклар шохлар бағридан.
Эҳ, она тана кетади ҳуркиб,
Гулларга тўлган шохча меҳридан.

Бебони шаббодалар ногоҳ тўкадир.
Ёш новдаларнинг илк соғинчларин.
Барглар сийнасига андуҳ чўкадир,
Довуччалар тугар эрк соғинчлари...

ҚАЙТГАН ОҚҚУШ ОГОҲИ

Зулмату қаҳр уйинда
Ҳеч яроғинг қилмадинг...

МИСКИНИИ.

* * *

Алвидо тилимга осилган қулф деб,
Нега айтмоқдан қўрқасан,
Илдизин кемираётган каламуш?!!

* * *

Энди патларин аёвсиз юлар,
«Ҳақ ягона эмас» деб,
Тинмаган тўтиқуш...

* * *

Сахийлигинг бас қил,
Қорнингни тўйғаз!
Ўз инига сиғмаган сичқон!!!

* * *

Ининг занжирлама қавми куйган,
Қулликка куйинчак,
Кўзлари басир ўргимчак.

* * *

Мунча беҳолсан,
Ҳоялари яксон қилинган,
Ўткир кўз лочин?!

* * *

Сотқинларга ўрин бўш,
Ҳатто милтиқнинг,
Ўқдонида ҳам.

* * *

Бу юртда аёллар,
Фарзанд эмас,
Сабр туғади.

* * *

Бу тоғ эмас—
Пешонамдан тўкилган
Етмиш йиллик шўр.

* * *

Баҳорин бой берган юртни
Тавоф қилмас
Қалдирғоч.

* * *

Бунда халқни
Шиор боқади —
Ҳақ сўзга бичилган кафан.

* * *
Ўзлигим яширган
Пушти куйган
Бевадай нафрат

* * *
Аждодларнинг даргоҳи—тупроқ,
Бир кун кириб борарсан
Аларни соғинган чоғ.

* * *
Қани сўйла миллатинг надир?
—Тирикликда тилинг унутдингми,
Дузахда ҳам топмайсан қадр!

* * *
У маскан—ажиб шифохона,
Ўз қавмин талаган итларни ҳам даволар,
Аждодлар шундай одил ҳамхона

* * *
Аждодим маймун деб наҳот ишондинг?!
Танбеҳлар қолганди биздан кетарда
Ҳатто қаҳримиз—зилзила огоҳ этганда.

* * *
Юракни эт покиза бир қуш
Айрилиқ кўзларин ўйиб
Арши-аълода учиб юрсин

* * *

Лолазор бағрининг элчиси—рухдир,
Ҳақ амри-ла суғор,
Раҳмат ниҳоли мева тўгар.

* * *

Ҳали гўзал боғларни туш кўриб,
жизғанақ бўлар,
Кўкараётган дарахтга қўнаётган булбуллар...

* * *

Кўришамиз паноҳсизлар қуёши ботганда,
Минглаб жангу жадаллар билан,
Отмаган ҳақиқат тонгги отганда.

О Т А М Г А

Дунёда борлигим сиз сабаб,
Толега ёрлигим сиз сабаб,
Ёшлигим кечириб сиз алқаб,
Ортимда турибсиз,
Пурвиқор тоғдай
О т а ж о н!

Ўйлаган ўйларим паст-баланд,
Сўзлаган сўзларим паст-баланд,
Ўзимман бедаво беписнад,
Ортимда турибсиз,
Пурвиқор тоғдай
О т а ж о н!

Аллдай қоматингиз букилмасин ҳеч,
Хизматга шай турай бамисоли печ,
Сиз борсиз уйимдан аримайди ганж,
Ортимда турибсиз,
Пурвиқор тоғдай
О т а ж о н!

ҲАЗРАТ АЛИШЕР НАВОИИГА

АРЗИ ҲОЛ

Кўксим зардоб яшайман ҳазрат,
Қўлим бошда кетар бўлдим.
Динда ноқис, ғофилман ўзим,
Кўзим ёшлаб кетар бўлдим,
Бағрим ошлаб ўтар бўлдим...

Тушунмайман мен сизни ўқиб,
Бегонадай «Маҳбуб-ул Қулуб»,
Дилга осиф каттакон қулф,
Кўзим ёшлаб кетар бўлдим,
Бағрим ошлаб ўтар бўлдим...

Битганингиз ояту ҳадис,
Четга бурди минбардан даюс,
Учиб келди ҳақиқат қақнус,
Руҳингизни йўқлар бўлдим,
Бугун сизни оқлар бўлдим...

Қилолмадим сиздай тоатни,
Қуфр босди барча одатни,
Кўрарманму чин соадатни!
Кўзим ёшлаб кетар бўлдим,
Бағрим ошлаб кетар бўлдим....

АБДУЛБОҶИ ИБН МАРДИ
ПИРНИНГ ҲҒЛИГА ВАСИЯТИ

1

Дунё дедим панд едим,
Худо дедим қанд едим,
Дилбандгинам кўзинг оч,
Ғофилликдан нари қоч!

Ғофил диллар шод бўлмас,
Маҳшаргоҳда ёд бўлмас,
Ҳазосига ожиз тил,
Мудом тирик бўлсин дил!

2

Нафс кетидан қувлама,
Сўнг бўридек увлама...
Дунё эмас—ибрат бу,
Сийрат эмас—сурат бу.

Тарк айлама жумъани,
Дўст айлама сумъани,
Ногоҳ кўрсанг бир мискин,
Қўнглин кўтар, бер таскин.

3

Амал тожин киймагил,
Шум шайтонга иймагил.
Номн ўзи амал-дор,
Танграм сени айлар хор,

Ёди билан йиғлагил,
Юрак бағринг тиғлагил.
Чунки ювар гуноҳинг,
Тавба-ла чеккан оҳинг...

4

Юзим ерга қаратма,
Заифларни қақшатма,
Шилиб олса этингни,
Йиғлатмагни етимни.

5

Нури дийдам кўзимни,
Сўзлаб бўлдим сўзимни,
Шоҳидлигим тилимда.
Ўзи берсин тўзимни.

Битмоқдадир соатим?
Мақбулмикин тоатим
Расул дерми умматим?
Қандоқ бўлди суннатим?!

6

Парвардигор қулингман,
Тутолмадим йўлинг ман.
Чақирмоқда мунис ер,
Фарзандимга йўлинг бер!

БУ ТОНГ...

Бу тонг...

Ғалбим тирилтир...!

Халқим тирилтир...!

Ҳалқумим тирилтир...!

Майли ғамга чўмилтир...!

Надомат уйдан чиққанымда

Ҷамолинг кўргузиб,

Хушнуд дамга чўмилтир...!

Бу тонг...

Бу тонг...

Бу тонг...

КУККА УРЛАЁТГАН ИЗТИРОБ

Кўнгилга ҳажр дардидин даволар
бор экан мундоғ...

Акмалхон ТўРА.

Бизга берилган неъматлар ичида ҳушёрлик дунёсига
етақловчи неъмат—ўлим ҳам бор.

Қаердаки, бу неъмат унутилибди, ўша ернинг муво-
занат шартлари бузилади:

Диёнатни ҳиёнат қуш боласини ютган илондай ютади.
Ҳаромдан урчиган мол-дунё покиза оғизларда ярқи-
райди.

Субҳи-ю шомидан беҳабарлар ҳалокат жарига қу-
лайдилар...

Диёнатнинг кўзига қум сочилишини...

Ҳамики эзгуликлар дарвозасига тумор бўлгучи
халқини залолатга ботишини...

Асрий эътиқод кемаси сароб денгизида сузишини...

Асло истамайди кўзга айланаётган кўнгил халқини!

Умр ўтиб борар...

Гўё юракка санчилиб руҳим ханжари,

Ундан сизиб чиққан қон-армон учолмас

Фариштанинг баҳайбат қўлларига томаётир!

Азизим, диёнатни сўрадингми?

Бу сахрога айланаётган боғнинг бир четида у
ўзини осиб қўйганига анча бўлди...

Эътиқод-эзгуликнинг энг олий даражали ҳосиласидир.
Бу ҳосилани олиш учун инсон бугун умрини ҳада
этиш керак. Акс ҳолда...?!

О, азизим, бахилнинг элга низмати-ю, ҳиммати битта
—бахиллигидир. Бундан бошқа саҳоватини ундан
кутиш, бошни кундага қўйиш билан баробар!

Ҳозирги ИЛОНЛАР, Ҳазрати Мусонинг ҳассасини
ютмоққа шай турар...
Ажабо...

Сизда яратган ўзи иноят қилиб берган АҚЛ деган
неъмат бор. Лекин у дунёдаги узун орзу-ҳавасларингиз
хирмониغا кўмилиб қолган. Ҳақ даргоҳида мул-
зам қилувчи хирмонингиздан бу азиз неъматни ҳоли
қилиб, маърифат боғингизни кўкартиришда АҚЛни
ОЛЛОҲ каломи ила суғорсангиз, ҳаётингиз отаётган
субҳи содиқдек ойдинлашиб, МАҒФИРАТ қуёши нур
сочади...

Дунёга барчамиздан пок келган жажжи чақалоқ,
бизнинг гуноҳимизни кечирилишини сўраб йиғлаёт-
гандек туюлади менга. Эҳ, ахир биз ҳам худди шун-
дай келмаганмидик дунёга!!!

Ойдин кеча...

Жим-жит кўча...

Мана дунёда минг хил хиёнатга гувоҳ-жин кўча...

Лекин жим кўча...!!!

Бу кўча қандайин бахтсиз кўча?!

Тавҳид илмини қаердан ўқийман дейсизми?

Тафаккур дарслигидан. Бу китобни қидириб овора
бўлманг. Тафаккур дарслиги—ўзингиз. Аъзоларин-
гизга қаранг, уни шундай мутаносиб, мўъжизаларга
бой яратилганини ўйлай бошлаганингиз. тавҳид илми-
нинг илк фаслидир.

Баъзи одамлар халқни алдаб кун кечирадилар. Бу-
нинг учун аввал ёлғонни зуволасини пишитиб, одамлар
ишонувчан тандирни қизитиб ёпадилар.

Начора, парвардигор берган ризқни шундай топиб
тирикчилик қиларканлар, у ёғини ҳам парвардигорга
топширдик...

Бозор..

Оломон...

Бозорни бошига кўтариб, қичқирар даллол:
«Барака де, Апсамат, барака?

Бор, ўн сўм... Бор, йигирма беш! Ҳой бўлди, аммо
лекин ё уйдагидан қўрқасанми?! Ҳи.. ҳи.. ҳи.. Ҳой,
Апсамат менга қара, динимиз бир, тилимиз бир, ин-
софинг борми? Барака...»

Апсамат чидолмади, барака берди.

Иймошини, инсофини сотиб еб, тирикчилик қиладиган
даллол рози қилинди.

(Албатта олувчи кўпроқ ўзатди).

—Э воҳ, эрта-индин ҳолига маймунлар йиғлайдиган
даллол, наҳотки, азобни шунчалик арзонга сотиб
олса...?

Сўзим эшитиб кимдир эснади, кимдир тилла тишини
ярқиратди. Тили забони йўқ ситир кета туриб, жидду
жаҳд ила пишқириб мўъраб юборди: «Эҳ одамлар...»
Бозор...

Оломон...»

Қалбингизни дунё лаззати учун изтироб чекишга
ундаган нарса нима эканлигини билишни хоҳлайсиз-
ми? Бу—НАФС. ҲА, Ҳа ўзингизнинг нафсингиз.
Чунки у ҚАЛБИНГИЗ—АСЛАН ЯРАТГАНГА
МУАЛЛАҚ ОСИЛИБ ТУРУВЧИ, ТАНГРИ ҲУКМ-
ЛАРИНИНГ ТАСДИҚЛАРИ ЁЗИЛИШИ МУМКИН
БЎЛГАН ОППОҚ ЛАҲВГА, ёри-биродарлари бўлмиш:
БАЛОЙИ НАФС, ҲАВОЙИ НАФС, ШАҲВОНИЙ
НАФСлар сизнинг дунёга бўлган муҳаббатингиз муй-
қалами ила ёзилади.

Бу уч бошли баҳайбат илон улғайган сари, дунё сиздан юз ўгириб кетишдан қўрқиб, сиз унинг навкари айланиб борасиз... Охир-оқибат унинг буткули емишига айланиб, дунёда меҳмон жонзот эканлигини-гиз ишқида қалбу вужудингиздан фаромуш бўлиб, дорул фонодан дорул бақога бевақт йўл оласиз.

Қабрдаги машаққатлар қайдан келаётир...!!!

Яратганданми? Йўқ, асло! Билгинки, бу—тириклик чоғингизда семиртириб боққанингиз, фарзандингиздан ҳам ширин, ёлғон орзу-ҳаваслар ортидан қабр хонақоҳигача югиртирган УЧ БОШЛИ ИЛОНдир!

Ё, ТАНГРИМ, менга шундай жон олиш қудратини ато этгинки, сенга бўлган муҳаббатимни ҳалок қилмай туриб душманамиз бўлмиш ШАЙТОН ила УЧ БОШЛИ маҳлуқни ҳузурингга йўл олган акобир валий зотлардек лаънатлаб кўмган шайтонлар қабристонига кўмишга муқарраф этгин...!!!

Дунё асли кавлаб қўйилган сам ўчоғларидир. Унга осилган қозон—инсон. Даставвал қўйилар покиза сув... Аста қайнатар. Меҳр...

М е ҳ р - л а қайнайвериб оқибат кўрмагач суви айниб, зардоб-хиёнатга айланар...! Ўтин ташиб ҳавасу-ҳасад, қайнатар ёлғон. Дунёнинг динсиз ўчоғига илинган бўлсанг,

Қурумга айланар виждон...

Буғланиб кетар иймон...

Сенда тайёрланган масаллиғни роҳатин кўрар четда турган ҳакам-манфаат-у, дунё яралгандан буён тўймган очкўз-жиғилдон! Дунё-гам ўчоғида қайнайвериб охир, ёрилар қозон... Оғзи аждарҳодай очилиб қолган ўчоққа илинар янги қозон!!!

Беш кунлик умрингиз зарварақлари—кунларни
Меҳрга чулганг, тоинки бу зарварақлар ёди кек-
сайган чоғингизда афсус-надомат бахш этмасин.

Туганмас орзу-ҳавас тиламанг. Чунки бу узун ор-
зу ортидан қора қарғалар галасидай учиб келувчи—
ғамни унутманг.

Ўзингиздан аввал ўтган аждодлар ҳоли не кечди,
тафаккур айлаб ҳоли-ҳаётингизни ихота қилинг.

БУЙНИМДА ЙУҚ ДУНЁ АРҚОНИ

Буйнимда йуқ дунё арқони,
Топганим шул гавҳар-иймоним,
Келар бўлса бир кун фармоним,
Иймон билан кетай биродар.

СЕНИ ТОПМОҢ САОДАТДУР...

Сени топмоқ саодатдур,
Саодатни йўқотганлар
Насофатдур.

Сенни йўлингда
Дунёдан жафо тортмоқ
Ҳаловатдур.

Сендан ўзгадан
Вафо кутмоқ
Нилоятдур.

Ҳамолингни
Хаёл этмоқ, манга хуш—
Ибодатдур.

ФИДОИИ ДУСТИМ
ТОҲИРЖОН РАҲМАТОВГА

Ногаҳон фалокат, юз берди у кун,
Юрагим қайғуга бўлди-ку тутқун.
Умидим узмадим умидим бутун,
Яратгандан умр тиладим дўстим.

Аҳволинг билолмай, тушдим фироққа,
Хаёлим тўзғиган кездим йироқда.
Гўёки қалам ҳам ёниб бормоқда,
Бевафо ўйларни янчидим, эздим.

Биламан юрагинг, бекибор тоза,
Сўзларинг самимий беғубор тоза,
Қўл очдим самога, тутмадим аза,
Шўришлар йўлини дуо-ла тўсдим.

Хаёт паст-у баланд, тириклик-неъмат,
Омонликда кўриб қувондим ғоят,
Мардлар қўлидадир тахту салтанат,
Тилайман бахт-омад авжу даромад,
Ушбу шеър-ла дўстлик муҳрини босдим...

Тошкент, 1991 йил.
Кеч куз.

ТҮРТЛИКЛАР

Наволардан тинмагил дил,
Бенаводан ўксинмагил.
Аҳли бедард нени билгай,
Сокин бўл, сен, бамисоли Нил.

* * *

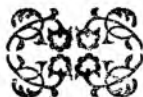
Тошқин дарё тортиб умрим,
Ёт тошларга уриб оқар.
Кўриб заҳмин, хаста кўнглим,
Кекса соҳил мунгли боқар.

* * *

Менга шундай бир умр берилган,
Жафолардан ҳузур берилган.
Кўкракдаги гавҳарга дўстлар,
Билмам қандай зуҳур берилган?!

* * *

Сиртидан дўстдек бетимсол кимга ким,
Тилида сўзлаб хушмақол кимга-ким.
Водариғ, билмас аҳволин кимсаким,
Сўнги дам бўлгай ҳаммол кимга ким?!.

Б У Л М А С

Дунё дема асли мотамдур,
Ўзни билсанг дунё Хотамдур,
Бағринг кенгми, хотиринг жамдур,
Асло сенга маломат бўлмас.

Сўзлар тилинг, ростни сўзласа,
Ноҳақ кўриб дилинг бўзласа,
Фақат эзгу юмуш кўзласа,
Сенга ваҳми қиёмат бўлмас.

Кўриб ногоҳ қочса одамлар,
Чорламаса хешу—ҳамдамлар,
Умр—тонггингдан ўчиб шабнамлар,
Ҳаётингда ҳаловат бўлмас.

Ганиматсиз не бор оламда,
Муҳаббатсиз не бор оламда,
Қадру-қиммат бўлган одамда,
Гар билсангиз надомат бўлмас.

ИБРАТ БЎЛМАДИ...

Ибрат бўлмади ёту хешимиз,
Келиб кетмоқлик бўлди ишимиз,
Бир-бирга санчмоқ нечун нишимиз?
Дор бўлар бу гийбат миш-мишимиз...

Чоп-чоп деганда шайтони лаин,
Жиловни уздик чопдик тинмайин,
Қани айтинг-чи не топдик тайин?
Этни нимталар маржон тишимиз...

Бир сиқим лоймиз, пардоз на даркор.
Ҳақ демаган жон-эъвоз на даркор,
Кўкрак керарлар боз-боз на даркор,
Ўтар баҳор, ёз келаш қишимиз...

СИНГИЛЛАРИМГА

Саодат тилаб узатдик сизни,
Қаноат тилаб узатдик сизни,
Зиёда қилсин Муҳаббатингизни,
Саодатли сингилларим...

Файзларга тўлсин сиз тушган ҳовли,
Умр бир хилдамас қишли-қировли,
Матонат сўрар сизлардан ҳали,
Матонатли сингилларим...

Кўрмайини сизни маъюсу ҳазин,
Эл кўриб айтсин бизларга таҳсин,
Хушмақол сўзланг, доимо вазмин,
Шарофатли сингилларим...

Тўпламни чоп этилишидаги бегараз берилган ёрдам
учун Ўзбекистон маданият жамғармаси вилоят бўлими
хайъатига, хусусан Оминахон АБДУЛҲАЙ ғизига
чин дилдан миннатдорчилик исҳор этаман.

МУАЛЛИФ.

М У Н Д А Р И Ж А

Оллоҳга муножот	5
Ў з и м	7
Дунё корини ноқис шарҳлагоним хусусида	8
Адолат кўзлари кўр бўлган юртда	11
К е л д и м	12
Б и р к у н	13
Шоҳ Машрабнинг сўнги сўзлари	14
Армон ҳақида шеър	15
Бу эски работ	16
О г о ҳ	20
Д у н ё	21
Адашган қиз қўшиғи	22
Ж а в о б	22
Ўтган улуг кишиларнинг ҳаётидан лавҳалар	23
М а н з а р а	24
Бесамар дарахт	25
Бошсиз чавандоз	25
О н а ф а р ё д и	26
А н д и ш а	27
Қ а р с а к	28
Умидвор дарахт	29
В о л и д а м г а	30
Ф а р д л а р	31
Т у й ғ у — к ў з ғ у	32
Эзгуликнинг ҳамдами	33
Даъватнинг исми тавҳид	34
Бахшилар учрашганда	35
Юрак ҳақида икки шеър	38
Т у ғ и л и ш	39
Қайтган оққуш огоҳи	40
О т а м г а	44
Ҳазрат Алишер Навоийга арзи ҳол	45
Абдуллоҳи ибн Марди пирнинг ўғлига васияти	46
Б у т о н ғ	48
Кўнка ўрлаётган изтироб	49
«Бўйнимда йўқ дунё арқони»	55
Сени топмоқ саодатдир	56
Фидоий дўстим Т. Раҳматовга	57
Тўртликлар	58
С и н г и л л а р и м г а	59
Б ў л м а с	60

Литературно-художественное издание

Жамолиддин Муслим

Печаль вюшийся в верх

Стихи

**Художник Ҳамидулло Худойберди
Ташкент, издательство «Ёзувчи»**

на узбекском языке

Адабий-бадний нашр

Жамолиддин Муслим

КУККА УРЛАЁТГАН ИЗТИРОБ

Шеърлар

Тўплам муаллиф ҳисобидан нашр қилинди.

Муҳаррир Абдували Қутбиддин.

Расмлар муҳаррири Ҳ. Худойбердиев.

Техн. муҳаррир У. Ким.

Корректор М. Хўжаева.

ИБ № 103.

**Босмахонага берилди 15 июль 1992 йил. Босиш-
га руҳсат этилди 28 сентябрь 1992 йил. Формат
70x108 1/32. Босмахона қоғози, Офсет № 1 Адабий
гарнитура. Юқори босма. Шартли босма листи 2,45
Шартли кр. Оттиск 2,62. Тираж 10000. Заказ 2435.
Баҳоси 10 сўм. Шартнома 18—92.**

**«Ёзувчи» нашриёти, 700129. Тошкент,
Наввий кўчаси, 30.**

130, 34

Баҳоси

Келишилган нарҳда

Чортоқ районлараро босмадонасида босилди.
